

[Asger Jensen.]

opsparing — og jeg vil finde det uheldigt, dersom denne sunde indstilling blev sløvet, hvis lovgivningsmagten skulle gå så vidt i tvangsmæssige ordninger, at der ikke bliver plads til den enkeltes initiativ på dette område.

Jeg sagde, at der ikke kunne blive så megen ros tilovers for regeringens tilrettelæggelse, og her tænker jeg jo ganske særlig på den tid, der er for folkettinget til at arbejde med sagen. Det ærede medlem hr. Henry Christensen var en del inde på det og stillede et konkret spørgsmål om, hvorvidt vi kunne forvente at få sådanne arbejds-vilkår, at man virkelig kunne gennemarbejde dette forslag. Det må jo være rimeligt, at folkettinget får ordentlig tid mellem første og anden behandling, og at der bliver tid til deputationer udefra, der vil tale med folketingsudvalget. Der må vel ligeledes i sådanne tilfælde være rimelig tid mellem anden og tredje behandling, så der er mulighed for, at der også her kan føres forhandlinger til forskellig side.

Når folkettinget endelig bliver færdig med arbejdet — hvad der jo synes at være meget kort tid til, hvis folkettinget skal blive færdig til den 1. marts — så skal man først til at vælge et repræsentantskab og en bestyrelse til at lede arbejdet, som derefter skal ansætte en direktør, som så igen skal finde lokaler, anskaffe maskineri til det nødvendige bogholderi, og hvad der nu ellers skal anskaffes, og vel ansætte yderligere personale. Der skal udsendes cirkulærer om, hvordan tillægspensionen skal administreres, arbejdsgiverne må vel have besked på, hvordan de skal opkræve pengene, og hvordan det hele i det hele taget skal sættes i værk.

Det er meget svært at se, hvordan det kan lade sig gøre inden den 1. marts, sådan at ordningen virkelig kan træde i kraft til den tid, men det kan den højtærede arbejdsminister måske give os svar på.

Jeg ser også i betænkningen, at der har meldt sig nogle ude fra provinsen, der siger, at de er i stand til at rumme administrationsapparatet. Vi har jo mange gange her i folkettinget, når en bestående institution skulle udbygges, fået fremsat forslag om, at den skulle flyttes væk fra hovedstaden, og så siger man: nej, nu er den så fast for-

ankret, at nu er det ikke muligt at flytte netop denne institution væk fra hovedstaden. Her skal imidlertid bygges en ny administration op, som staten altså i hvert fald har den indflydelse på, at der skal lovgives om forholdet. Her kan der da ikke være nogen argumenter imod, at denne institution kunne placeres i provinsen. Jeg synes, at man bør tage dette med under overvejelserne.

Som det vil fremgå af det, jeg her har sagt, kan der nok findes enkeltheder i forslaget, der set ud fra et konservativt synspunkt er grund til at kritisere og søge forbedret; men jeg vil gerne give tilsagn om, at det konservative folkeparti vil gå positivt ind i et udvalgsarbejde for at opnå den bedst mulige løsning af hele dette store problem.

Helge Larsen: Siden lovforslaget om arbejdsmarkedets tillægspension blev fremsat, har der jo gået en stor debat over landet, og dermed er hele komplekset omkring problemerne ved en udbygning af den sociale tryghed for de ældre aldersklasser på ny draget frem. Det er et problemkompleks, der vedrører spørgsmålet om den sociale tryghed for alle i alderdommen, om finansieringen af denne tryghed, om ordningens tilpasning til samfundets økonomiske bæreevne og om dette sociale problems forhold til mange andre opgaver, som trænger sig på til løsning. Det radikale venstre ønsker at medvirke til at gennemføre en bedre social tryghed for de ældre aldersklasser. Det er efter vor opfattelse en naturlig ting for et moderne samfund med stor produktionsevne og mulighed for fortsat fremgang at sørge for, at de ældre medborgere, der går ud af produktionen, er sikret en tilværelse, der ikke præges af økonomisk og social utryghed.

Det radikale venstre rejste allerede i 1945-1946 kravet om folkepension til alle over 67 år som afløsning for aldersrenten. En halv snes år efter gennemførtes folkepensionen af et så godt som enigt folketing, men det blev ikke dengang den fulde folkepension til alle. Der opretholdtes visse fradrag for indkomster af forskellig art, men nu er vel alle partier principielt enige om, at fuld folkepension skal gennemføres, og forslag herom kan vel ventes inden længe.